

1. ΠΑΙΔΙΑ ΕΝΟΣ ΚΑΤΩΤΕΡΟΥ ΘΕΟΥ

Μέσο: ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ

Ημ. Έκδοσης: . . . 01/03/2012 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 01/03/2012

Σελίδα: 26



Κατερίνα Αγγελιδάκη

Το υπουργείο Παιδείας «τιμωρεί» τις πολύτεκνες οικογένειες απαγορεύοντας στα παιδιά τους να σπουδάσουν κοντά στην κύρια κατοικία τους. Ένα παράδειγμα εφαρμογής της πολιτικής του μνημονίου, που ερμηνεύει όπως θέλει τον νόμο, το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας αλλά και τους κανόνες της... βιολογίας.



Παιδιά ενός κατώτερου Θεού

Στην Ελλάδα του μνημονίου ακόμα και οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους. Ο άνθρωπος έγινε «πόρος», η μόρφωση «διά βίου μάθηση», η απόλυση «εφεδρεία», η φτώχεια «σωτηρία». Ακόμα και η λέξη πολύτεκνος δεν είναι πια αυτή που νομίζαμε. Εδώ και 40 χρόνια, πολύτεκνος είναι όποιος έχει από 4 παιδιά και πάνω. Και τα παιδιά των πολυτέκνων δεν χάνουν την ιδιότητά τους, όσο τουλάχιστον ένας γονέας τους είναι εν ζωή, επομένως ούτε και το δικαίωμα της ειδικής κατηγορίας στις πανελλήνιες εξετάσεις. Από πέρυσι, όμως, το υπουργείο Παιδείας αποφάσισε... αλλιώς, αφού κατάφερε να αμφισβητήσει ακόμα και τους... βιολογικούς νόμους της κήσης!

Σενάριο επιστημονικής φαντασίας

Στο πολύκροτο νομοσχέδιο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης και στις Υπουργικές Αποφάσεις που το υλοποιούν, ένας φοιτητής 18 ετών δεν μπορεί να γραφτεί στο πανεπιστήμιο με την ειδική κατηγορία του τέκνου πολυτέκνης οικογένειας εφόσον τα αδέρφια του είναι πάνω από 23 ετών. Δηλαδή, παιδιά που γεννήθηκαν τέταρτα, πέμπτα ή έκτα σε μια πολυτεκνική οικογένεια υποχρεούνται να σπουδάσουν μακριά από την κύρια κατοικία τους περνώντας σε σχολές σύμφωνα με τη γενική κατάσταση. Πέρα από την τεράστια οικονομική επιβάρυνση οικογενειών που τα βγάλουν πέρα δύσκολα, ακόμα και με μια κύρια κατοικία, πώς είναι δυνατόν μια μητέρα να έχει πέμπτο ή έκτο παιδί ηλικίας 18 ετών και κανένα από τα προηγούμενα να μην είναι 23; Παράλογο; Κάτι περισσότερο: Πρόχειρο σενάριο επιστημονικής φαντασίας που συνυψεύει ορισμένους πολιτικούς προϊστάμενους του υπουργείου Παιδείας, οι οποίοι, εκτός του ότι δεν ξέρουν ούτε απλή πρόσθεση, ερμηνεύουν τον νόμο όπως τους αρέσει! Διότι, σύμφωνα με τον 3454/2006, η ιδιότητα

του πολυτέκνου είναι ισόβια, χωρίς κανέναν ηλικιακό ή άλλο περιορισμό (αμετάβλητη παράγραφος από το... 1944). Όμως δεν είναι μόνο αυτό. Στην ίδια ρύθμιση για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια, το υπουργείο ανεβάζει το ηλικιακό όριο για τους τρίτεκνους (που δεν είναι πολύτεκνοι) στα 26 έτη... Σηκώνετε τα χέρια ψηλά; Κι εμείς. Σε λίγο, έτσι όπως πάνε, θα ζητήσουν από τους πολυτέκνους να πληρώσουν και χαράτσι! Έτσι λύνει η κ. Διαμαντοπούλου το δημογραφικό πρόβλημα της Ελλάδας και αναπτύσσει στρατηγικές για αύξηση του πληθυσμού σε μια χώρα με σοβαρό πρόβλημα υπογεννητικότητας. Δημιουργώντας αντικίνητρα για περισσότερες γεννήσεις, τα οποία, μαζί με την αθρόα μετανάστευση λόγω ανεργίας, θα μετατρέψουν τη χώρα σε ίδρυμα συνταξιούχων.

Απόφαση άδικη

Τον Σεπτέμβριο του 2011, παιδιά πολυτέκνων που είχαν περάσει στα πανεπιστήμια μέσω των πανελλαδικών του Μαΐου, έμαθαν ότι δεν μπορούσαν να εγγραφούν στις σχολές τους εφόσον είχαν αδέρφια πάνω από 23 ετών. Έτσι ξαφνικά και χωρίς καμία προειδοποίηση. Τι κι αν έγκριτοι καθηγητές γνωμοδότησαν ότι η ρύθμιση είναι αντιπαραγωγική; Τι κι αν ορισμένα ΤΕΙ και Πανεπιστήμια αγνόησαν το υπουργείο και δέχτηκαν κάποιους φοιτητές; Το αποτέλεσμα ήταν ότι το υπουργείο επέμεινε στις θέσεις του. Και καλά όσες οικογένειες είχαν την οικονομική δυνατότητα να προσφύγουν στη Δικαιοσύνη (1.300 με 2.000 ευρώ κάθε μία για δικηγόρο) προκειμένου να βρουν το δίκιο τους. Οι άλλες οικογένειες που δεν είχαν; «Μη μας τιμωρείτε επειδή γεννηθήκαμε πιο αργά» λένε τα παιδιά στις επιστολές που στέλνουν στους αρμόδιους.

«Το υπουργείο Παιδείας είναι εντελώς εκτεθειμένο με τις δικαστικές αποφάσεις που διαδέχονται η μία την άλλη. Το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών με την 90/2012 έκρινε παράνομη και εκτός νομοθετικής εξουσιοδότησης την Υπουργική Απόφαση 253/67430/Β6/25-11-2011» μας ενημερώνει ο κ. Βασίλης Θεοτοκάτος, δικηγόρος, πατέρας 5 παιδιών και πρόεδρος της Ανωτάτης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ελλάδας, ο οποίος αδυνατεί να μας δώσει μια λογική εξήγηση για ενέργειες τέτοιου τύπου, ακόμα και με οικονομικά κριτήρια. Διότι η αλήθεια είναι ότι το κόστος μερικών χιλιάδων πολυτέκνων είναι πολύ μικρό συγκρινόμενο με άλλες δαπάνες.

Αν ήθελε η υπουργός...

«Αν ήθελε η υπουργός πράγματι να βάλει τάξη στο χάος και να εξοικονομήσει πολλά εκατομμύρια ευρώ, ας εξέδιδε την Υπουργική Απόφαση που προβλέπει η παράγρ. 7 του Ν. 1566/1985, καθιερώνοντας την υποχρέωση των μαθητών να διατηρούν τα βιβλία τους σε καλή κατάσταση και να τα επιστρέφουν στο σχολείο μετά το πέρας της σχολικής χρονιάς. Στη Γερμανία κάθε σχολικό βιβλίο χρησιμοποιείται για 6 χρόνια. Εδώ γιατί κανένας υπουργός Παιδείας δεν το έχει κάνει από το 1985; Ξέρете πόσα λεφτά θα γλιτώναμε; 30.000.000 ευρώ κάθε χρόνο κοστίζουν τα βιβλία. Η συνομοσπονδία μας ζητά από την κα Διαμαντοπούλου την εφαρμογή αυτής της απλής απόφασης εδώ και δυο χρόνια χωρίς αποτέλεσμα, προσπαθώντας να συμβάλει στη μείωση των δαπανών τώρα στην κρίση». Αλλά σε αυτό, εν αντιθέσει με όλα τα προηγούμενα, υπάρχει απάντηση. Η υπουργός κατάφερε φέτος να μειώσει το κόστος των βιβλίων πιο ριζοσπαστικά, και χωρίς νομοθετικές διαδικασίες. Πώς; Με το να μην τα τυπώσει καθόλου!